

1. Er tað rætt at drepa grind, um nóg mikið er til húsarhaldini?

2. Hvussu mikið eigur tú av grind?

Otto Rubbeksén: — Tað er skeivt at drepa grind, um hon bert liggur og rotnar burtur, tí fólk hava nóg mikið á staðnum. Vit eiga onga grind heima, tí tað ber so illa til at sleppa avstað, eitt nú fyri arbeiði, men eisini tí eingin bátur er til at taka.

Kári Thorsteinsson: — Nei, tá er betur at lata grindina sleppa. Tað er avgjørt skeivt at drepa grind, sum var tað ein ítróttur. Eg eigi nokur døgurðakók í frystaranum, og fari tí ikki í grind, bert fyri at koyra mat burtur, og fáa rúmd fyri nýggjari grind.

Andrias Ziska: — Eg kundi hugsað mær, at tá so nógv grind kemur, sum seinasta ár, so kundi verið lagt eitt ár millum, at grind aftur varð dripin. Eg eigi onga grind, men fái eitt kók av og á frá fólki, sum eg kenni.

Ídnaður og Sambandið

sjónarmið

Í dag

Jákup Lindenskov, lögtings- og fólkatingsmaður

Í 1970 sendi Javnaðarflokkurin rit út «Ídnaðurin í 70 árunum», har flokkurin legði fram teir tankar og hvønn politikk hann vildi reka á idnaðarøkinum í 70-unum. Og henda leið var gingin. Úrslitini eru í mongum forum heilt góð, skrivar Jákup Lindenskov m.a. í sjónarmiðnum.

Herfyri vóru nakrir fullkomuliga forvirraðir tankar at lesa í leiðaralestri Dimalættingar. M.a. varð sagt at Javnaðarflokkurin ikki vildi stuðla undan-gongumonnum, tí alt skuldi leggjast undir tað almenna.

At pappirið er tolið er vist, men tað mátti verið meira enn biligt, tá Dimalætting, sum einasta blaðmonopol í Føroyum, fer at brúka maktstöðu sína til beinleiðis at spjæða eisini hesi ósannind millum fólk. Tá eingin betur enn Dimalætting veit at sannleikin einfalt er, at møguleikarnir fyri føroyskum framtaki hjá idnaðinum vórðu gjørdir burturav góðir nettup meðan Javnaðarflokkurin sat við forsætinum í landsstýrinum og við idnaðinum sum einum av ábyrgdarekjum sínum.

Vit kunnu nevna lóggávurnar um veðhald til smærri idnaðarvirkir, idnaðargrunnin, Menn-ingargrunnin, jättanin til idnað-arfremsjandi endamál, serlig idnaðarlán, veðhaldslógir í fiski-idnaðin o.f.l.a. lóggávur, sum beinleiðis vóru gjørdar til at stuðla verandi idnaði og at fremja nýggjan idna, royndir og granskingar av ávisum tingum og nýileggingum í føroyska sam-felagið.

Eisini er at visa á ritið Javn-aðarflokkurin sendi út,

«Ídnaðurin í 70 árunum», har flokkurin klárlegði hvørjar tankar og hvønn politikk hann vildi føra á idnaðarøkinum í 70-unum. Og henda leið var gingin — úrslitini eru í mongum forum heilt góð.

Eingin sigur í dag annað enn at almikið hendi kring í landinum, har vórðu tók tikin, sum nú eru grundleggjandi tættir í okkara búskapi. Vit vilja onga løtu siga at aðrir ikki eisini hava góð hugskot, men vit megu harðliga mót-mæla, tá Sambandsflokkurin fer at skjóta við skorpum eftir Javnaðarflokkinum um illvilja móti idnaðinum. Tí tað skuldi Sambandsflokkurin verið tann síðsti til at gjørt.

Ein av tættum sum Javnað-arflokkurin gekk heitur inn fyri var royndin við Taravirkinum, sum kom at standa inni á HULK. Henda roynd at fáa ein idna at standa uppi í Føroyum átti at fingið bestu undirtøku allastaðni, tí hetta er veruliga ein møguleiki, eitt alternativ til okkara eintátt-aðu fiskivinnu. Men fekk hetta tiltak 100% undirtøku? Nei og aftur nei.

Tað var ein kaldur blástur frá borgarligari síðu móti hesum tiltaki. Um tað var tí at teir per-sónar sum lögdu rygg til, syndu

Ídnaður í sjeyti-árunum

dirvi og ofraðu tað teir áttu, skriktu pelarnar upp og fluttu heim til Føroya, vóru mettir at vera javnaðarmenn, det veit eg ikki. Men er tað orsøkin, ja so megu gudarnir seg forbarna fyri stuttskygni og vesalapolitikki.

Men veruleikin er, at hetta virkið var eitt tað fyrsta sum varð lagt í myrkur av nýggja landsstýrinum undir leiðslu av Sambandinum, samstundis sum eitt annað virki, sum stendur Sambandinum serdeilis nær og var kent fyri at hava ikki góðan orðan í sínum tingum, fekk í posa og sekk bæði av meira veðhald-um og meira kontantum tilskoti.

Hóast hetta virki einki alterna-tiv kann sigast at vera.

Men skaðin var hendur.

Eitt nýtt virki, sum ongantið fekk høvi at fáa veruliga fast undir fœti, fekk ikki loyvi til at súgva tann mergin í beinið, sum aðrir fingi loyvi til og sum ásyni-liga var neyðugur. Kanska eisini tí at tað sá ikki gott út at tvey týðandi arbeiðsskapandi virkir komu mitt í eina Sambandshá-borg og vóru produktir av eini tíð tá Sambandið sat í andstöðu. Tí einki kom á Strondum tey ár-tiggjur Sambandið átti ábyrgdina av landsins stýri.

Løgmaður var harður, vildi helst at tarafabrikkin varð seld av

landinum, rubb og stubb avmon-terað. Hann tapti tibatet í fyrstu atlogu, so mikið at avgjørt var uttanfyri landsstýrisgátt at taka ábyrgdina av eini kanning eina-ferð enn. Og eftir øllum at døma fara vit skjótt at siggja úrslitið av kanningini.

Hvat hon so annars visir, so má tað vera blóðskeivt at drepa høn-una í egginum. Tí hetta er tað sum er gjørt við taravirkið. Móti teimum, privatpersónum, sum hava lagt rygg til fyri at fáa til-takið upp at standa. Tað má vera á markinum til at vera politisk korrupsjón, tí í øðrum forum ber væl til at geva í posa og í sekk til virki, sum ikki koyrir við góðum skili roknskaparliga, men har er tað vina- og kenningapolitikkur sum telur meira.

Og meira skeivt er tað tá sama landsstýri í sama andadrátti kippir eina sprænnýggja idnaðar-fyrirøkku, sum ómöguliga kann domast sum vónleys eftir so stutta tíð.

Tað er at vóna, at tað ikki eydnast lögmanni at selja tarafab-rikkina út av landinum, sum hann ætlaði, tí tá er komið út í grovt skilaloysi í landsins leiðslu.

Og tí er tað til sínar egnu, monopolblaðið Dimalætting má beina ábreiðslur sínar.

J. Lindenskov — eitt álvarsmál

Í Sosialinum 24/7-82 skrivar J. Lindenskov «Ar-beiðsloysi eitt álvarsmál».

J.L. henviser bl. a. til den skrivning, Sosialurin har haft vedr. undersøgelsen om arbejdsløsheden her på øerne, som er vedtaget at gøre af lands-styret.

J. Lindenskov tvivler på om det nytter noget med en mere el. mindre steril undersøgelse af arbejds-

løshedsproblemet o.s.v.

At Sosialurin skriver om arbejdsløshed må bladet have ros for, det er kun naturligt el. snarere en pligt i betragtning af hvad bladet står for.

J.L. er så flot på den, at han endog tillader sig at sætte «arbejdsløshed» i gæseøjne — med hvilken motivering?

Den som dag og daglig færdes blandt folk er ikke

i tvivl om, at der findes en arbejdsløshed her på øerne, at dette ikke må bruges som «rumbulsmål» er rigtigt, men det bør samtidig ikke være en hindring for, at der gives oplysninger om de faktiske forhold, og der finder en debat sted i blade-ne.

Den undersøgelse om arbejdsløshed skulle gerne nytte noget. Såfremt den

viser, at der findes ar-bejds-løshed, skulle den gerne medvirke til, at der snarest bliver foretaget det fornødne, således at de, som intet arbejde kan få, sikres på en økonomisk forsvarlig måde.

Dette må være i både politikernes og samfundets interesse.

At skaffe arbejde til alle hænder gøres ikke fra den ene dag til den anden. Det

politisk viðmerk-ing

vil nok tage endog meget lang tid — det ved J. Lindenskov, derfor virker hans artikel noget ab-surd.

Henning Christiansen